

EGY HOBBIT MESÉJE PÄR LINDH ÉS BJÖRN JOHANSSON LANTJÁBÓL

Írta: Nagy Kornél

Ha megfigyeljük az elmúlt öt-hat évtized zenekultúráját, észrevehetjük, hogy a Tolkien-inspirálta albumok és dalok száma közel annyi, mint csillag az égen, továbbá, hogy ezek jelentős hányada a rockzene műfaján belül született. Így talán nem meglepő, ha csak kevesen ismerik azt a szerényen megbúvó, egészen különleges, svédországi rockalbumot, amely *A hobbit*ban történő eseményeket dolgozza fel. A teljes címe *Bilbo (Music Inspired by J.R.R. Tolkien's "The Hobbit")*. 1996-ban került kiadásra, hatvanöt percet ölel fel, és tizenöt kiváló dalt foglal csokorba, amelyek majdhogynem pontosan követik a könyv fejezeteit.

Az anyagot Pär Lindh és Björn Johansson komponálták. Előbbit halljuk játszani ütős és billentyűs hangszereken, utóbbi pedig a pengetősöket és az effekteket szólaltatja meg. A fúvós hangszerek felelőse Anna Schmitz, a vokálóké Magdalena Hagberg.

Stílusa folk és progresszív irányt képvisel; modern hangzással idézi vissza a '70-es évek elejének rockzenéjét, és egyúttal Tolkien meséjének kápráztató hangulatát is markánsan tárja a hallgató elé. Csodálatos dallamokkal, olykor kicsapongó ritmusokkal és a tovább rétegződő élményhez nélkülözhetetlen háttérzajokkal adja azt vissza, legyen szó hagyományos, vegyes vagy modern hangszerelesű szerzeményekről.

Így élhetjük át jóformán személyesen a kalandot: a

Megye fuvolájának és oboájának misztikus párbeszédét (*The Shire*); majd ahogy elsöpri azt Gandalf évszázadok bölcsességét zengő csembalója (*Gandalf the Magician*); a koboldok előli menekülés eszeveszett szintetizátor-disszonanciáját (*The Dark Cave*); a már-már powermetali dicsőségekig kapaszkodó szólógitár sasokat röpítő szelét (*Uncomfortable Seats*); a rémisztő neszekkel körülzörgött tündeösvény sötét basszusgitár-szólamát (*Mirkwood – Suite*); ahogy Smaug vaskos dobütemmel omlasztja be a titkos járatot Erebor oldalában (*Smaug*); vagy az Öt Sereg Csatájában eme visszatérő dallamok sebes fergetegét (*The Battle of the Five Armies*). És most csak néhányat ragadtam ki a remek zenei pillanatok közül.

Kép: Rozs Teréz [Művészeti Pályázat 2020]

Az elhangzó szövegek majdnem mind Tolkien verseinek átíratái, amelyeket szintén Pär Lindh alkotott. Kivételt képez a *Thorin's Funeral*, amelynek lírája csupán annyiból áll, „Farewell”. Találkozhatunk a törpök Zsáklakban előadott dalával (*Song of the Dwarfs*); a völgyzugolyi tündék jó kedélyű, gyermeki csicsérgésével (*Rivendell*) („A völgyeknek is fülük van, és némely tündének túl vig a nyelve.” – Gandalf, mikor e megjegyzést tette, mintha konkrétan erre a dalra reflektált volna); Tóváros népének Hegymély Királyát dicsőítő himnuszával (*Mirkwood – Suite*) és Bilbó jól ismert versével az utazás végén (*Shire Song*). Mindezeket ugyebár Magdalena Hagberg lágy hangszálai közvetítik.

Külön kiemelném a kedvenc részem, az album középszakaszát, ami a *Running towards the Light* első apró hangjától a több, mint tizenegy perces *Mirkwood – Suite*-ot lezáró énekig terjed. Számomra itt tetőzik igazán az utazás lendülete, itt érzem leginkább, hogy Thorin és társai magukkal ragadnak, és – mintha a Gyűrű volnék – nem eresztenek, hogy utólag beszámolhassak hősi kalandozásukról. Amint látjátok, sikerrel jártak.

Végezetül, kiknek ajánlom a meghallgatást? Elsősorban azoknak, akik, bár vissza tudják idézni *A hobbit* történetét, az élményt szeretnék újra átélni – azt a színekkel teli és kielezett kontúrú, vibráló meseérzetet,

amelyet Tolkien annyira nagyszerűen keltett életre bennük; mert ez az album is hasonlóképp fogja felöltöztetni elméjünkben a meztelen cselekményt. Ehhez talán feltétel, hogy ne riadjanak vissza egy kis progresszív rocktól. Másodsorban azoknak, akik nagyobb rajongói magának a progresszív rocknak, mint Tolkiennak, mert szerintem az album az írótól függetlenül is a

zsáner egy igen becses darabja. Harmadsorban pedig tehetnek vele egy próbát azok a Tolkien-rajongók is, akik nem szeretik ezt a zenei műfajt, mivel nem mind egyik dalban jelennek meg annak jellemzően kevésbé befogadható elemei, és lehet, hogy hallgatás közben valahol bennük is visszaidéződik a fent említett tolkien élmény.